Autor Guste Santini
Nedjelja, 27 Studeni 2011 17:56

Belgija je godinama podjeljena zemlja. S jedne strane razvijeniji flamanci, a, s druge strane manje razvijeni valonci nikako da se slože oko budućeg uređenja zemlje. Devetnaest mjeseci nakon izbora nije formirana Vlada. „Upomoć“ im dolazi Standard&Poor´s smanjujući kreditni rejting Belgiji sa AA+ na AA.

Kao što sam više puta, na ovim stranicama napisao, postoji značajna razlika između političara i državnika. Za razliku od političara državnici imaju neuporedivo dalji horizont sagledavanja problema. Državnici „žrtvuju kvalitetu“, kako bi rekli šahisti, da bi ostvarili postavljeni cilj. Političari se svađaju, svađaju i tako udaljuju od potrebnih/nužnih poteza koji su na crti rješenja nagomilanih problema. Od svoje samostalnosti, osim u vrijeme rata, hrvatsku političku scenu obilježavaju svađe i prepirke. Tako u ovo predizbono vrijeme gotovo da se nitko od političara ne osvrće na gorući problem – mogućnost smanjenja kreditnog rejtinga. Smanjenje kreditnog rejtinga izravno ugrožava stanje gospodarstva koje je, o čemu se svi slažu, zabrinjavajuće.

Smanjenja kreditnog rejtinga tek je upozorenje Belgiji da su neka stanja i kretanja zabrinjavajuća i da bi ista mogla, u narednom razdoblju, značajno povećati probleme belgijskom gospodarstvu. Kreditni rejting AA znači da se radi o stabilnoj i učinkovitoj zemlji i da joj eventualno prijete problemi koji bi mogli smanjiti konkurentnost belgijskog gospodarstva. Drugim riječima „krvna slika“ nije zabrinjavajuća ali nije ni izvrsna, što će rezultirati manjim povećanjem kamatnih stopa. To je bilo dovoljno; suprostavljeni političari su spremni za sada postojeće političke probleme „staviti na stranu“ i usmjeriti snage kako bi u što kraćem vremenu varatile ugled koji Belgiji pripada kako u eurozoni, tako i u Europskoj uniji. Ne treba gubiti iz vida činjenicu da je Belgija prva zemlja iz „srca“ kojoj se smanjuje kreditni rejting, pa je „munjevita“ reakcija na smanjenje kreditnog rejtinga i primjer odgovornog ponašanja prema eurozoni, odnosno Europskoj uniji.

Razlog neformiranja Vlade je „trivijalan“. Razvijeniji flamanci se zalažu za „manje prelijevanje sredstava u manje razvijeniju Valoniju“ – veća financijska samostalnost. Ovo ističem kako bi naglasio da rješenje za koje se zalažu članice eurozone koje imaju probleme nije moguće jednostavno tako da se sredstva od razvijenih prelijevaju u pravcu nerazvijenih. Tako i najavljeni, odnosno, usvojeni Fond nije rješenje. Podsjećam da sam spomenuti Fond uporedio sa Fondom za razvoj neravzvijenih republika u AP Kosovo kako bi ukazao na opasnost rješavanja krize eurozone u maniri bivše Jugoslavije. Izdavanje zajedničkih obveznica je ista priča. Naime, slikovito rečeno, Njemačka ne bi samo garantirala za izdane obveznice zemalja

koje imaju poteškoće, već bi bile nominirane kao dužnici i to ne samo de iure već de facto.